

покоління,
прихиль-
ної Партії.
Вільсон,
Д. Донкен.

олів.

мо віну.
що вихва-
ні демокра-

мерціалізм,
ше влади,
шої торгов-
ним великим
Говоре-
нв зробити
ним, завжди
і тим зва-

ецька імпе-
ттю, що зді-
принесла
отре в су-
нісіла зрос-

і закрутило
на робила
ами і пере-
ла всі инь-
а стала ся

на набувала
торговлю.
ту точку, де
н стиснена

их ся надій
мою силою,

боній. Аль-
галь, багаті
огато других
ся, Франція

тали ся Нім-
овлі, більше
еків значить
натиск і ко-
нав, то при

іа му, гордого
іа цукських
ко-
енем німець-
сіми сопер-

Коли Майк
знов був зму-
єко іти далі
яснити чого
ських домах
витровлено

раво самообо-
уде революве-
в подібним
ольвер за тих
д тюремного

у.
мерських бу-
де на лавці
ницію.

Майк. Фармер
льбу, і нехо-
в за язичок.
ений відпові-
мера, а раняв
регою. Щоби
в це раз, і фар-

ера, відтак пі-
са. Клякнув і
ви.

сказав він,
и". Постійна
деної Майкової

а.
Майкову рану.
и, проклинав
віки свої счи.

Майк згинув на

никами на становище висшого торговельного панованя над світом. Сей комерціалізм видів перед собою лише легкі побіди, збільшені провінції та збільшену торговлю. Маючи під собою велику частину преси і тримаючись за руки з урядом, прихильним війні, а навіть бажаним її, він потягнув за собою адовомилячу частину Німеччини на боротьбу і ось внав червоний потоп.

Тоді Німеччина заявляла, що її загрожує Росія, відкидає всі пропозиції зробити мировий суд та всі мирові заботи і виступає проти претендованого російського нападу, висуває міліонне військо на Францію перед проголошенням війни проти цієї держави, ще коли її порол находять ся в Парижі.

Лиш частина чорної ночі.

Страх, з котрим читаєм про поля битви, на котрих купами лежать мертві, про поломаву, покалічену молодіж, котра стогне від страшенних болів, кривих ранених, про спалені міста і селян засуджених на смерть, се є лише частиною тої чорної ночі, котра нас покрила. Страшним є не лише сей рік, але й наступаючі роки. Будучність буде мусіла платити за кожний теперішній вистріл, за кожний рух війська, і ся заплата може прийти лише з продуктів промислу, котрий вже й тепер нагнули до самої землі татарі минулих божівил.

Ще перед початком війни економісти перестерігали перед збільшенням довгів. Они зазначували, що проценти на довгах швидко зростають в таку суму, котрої не можливо було заплатити. Вони показували що через ті проценти бідні бідніли ще більше, що по цілім світі ширила ся темнота та глупота, і що робітникам в кожнім краю грозила нужда.

Ось як були наслідки існуючої системи, довгів в попередних воєн та величезного озброєння, котре завели держави.

Подумайте тільки, що ся війна коштує держави шістьдесять мільонів доларів денно, що всі ті гроші ляжуть тяжким державним боргом який треба буде виплачувати цілими роками, і що всі ті довги і проценти на них буде мусів платити народ своїм потом та кровю.

Перед такими сумними виглядами болить серце і умиряє надія.

Ще до тепер ми виплачуєм видатки, котрі пішли на наполеонівську війну, що були сто літ тому...

Если тепершня система протягне ся далі, то впротиді трьох століть будуть робітники мусіти тяжко працювати та виховувати дітей в темноті, щоб заплатити страшенний довг за теперішню безглузду.

(Дальше буде).

Війна в ім'я боже.

—Бам-бам-бам-м-м... —зговорав великий дзвін білгородської катедрі, а голос його могоучий аж трясє шибам. Ще сьогодні клече дзвін-велит християн, щоб з нами розпрачатись на все. Старі й молоді, жінки і діти ми на руках — всею спішають до церкви, яка від золотих ак сє. Товпить ся народ до головної брами, а в середині того святаго місця тиснуть ся вже кілька тисяч голів, саві старці, як голуби, жінки в чорних кабатах і чоловіки, які в останнє прийшли подивити ся на розп'ятого Христа, що марно сів на землі. І сонце собі дивить ся крізь кольорові шибі і кидася сніп світла на саму ікону, де клубами зносять ся в гору кадило. А в сумерку того ливана, коло самої ікони, сидять ряд червоних вусатих князів, майорів, генералів, наче царі еходу. Між ними в середині, трясеть ся сивенький довго-вусий старець митрополит Дмитрій. Тихо, тихеенько вдаряє снів в вуха вірних християн, та дрозжить, трясеть ся тє знов грюкне що сила аж вибухла товпа голосним плачем.

Сьпівають тихо на хорі — тихше плаче народ на долині... а заведуть голосівніше на хорі — то ще сильніше ридать вірні на долині.

Вже давно стали сьпівати, а народ все ще хвилюєть ся плаче, ридася.

„Побожні християни!“ — дав ся чути дрожащий голос митрополита. „Наше військо з післане самим богом і вас всіх послав всевишний щоб ви визволили наших братів, що за них в свою кров пролягли. Йдїть ви всі до своїх братів, бийте ся за них з безбожниками, не лякайте ся, за нами Бог. Нехай Господь благословить ваші прапори і військо, хрест нехай вам додає сили і хрест нехай вас хоронить, щоб ви Турків побили, а тоді всі будемо славити Господа Бога і святау Тройцю. — Во ім'я отця і сина святаго духа аминь!“

І полили ся слези вірних, вибухла товпа голосним плачем а коло ікони піднялись вусаті князі, майори, генерали — повиймали шаблюки й гордали:

„Живіо рат Турської! Живіс рат Турської!“ „Хай живе війна з Турками!“

А народ споглядав на розп'ятого Христа й тільки плакав, як немінна дитина.

А сивенький дідусь, що стояв коло самого божого сина, прошептів:

„Сів ти, Христе, мир — а твої наслідники кличуть тебе модрувати“.

А дальше на полудні широкі маси турецького народу молять ся до свого всемогучого й справедливого Бога, й благають свого Аллага, аби благословив їх прапори з шівмисцем і криві шаблюки, просять його на колінах щоб допоміг їм побити недовірків-християн.

І там-турецький піп, Мулла, кланяєть ся при престої, в ім'я Аллага посиляє своїх вірних різати, вбивати християн.

Народ простий плаче-хлипає а князі турецькі, патріш повиймали шаблюки й заверещали: „Хай живе війна з недовірками!“ А жінки й діти, старці і молоді вошки турецькі відповіли голосним риданем і тільки слези лились, лились...

3 думок соціаліста.

Благовонний дим церковного кадила з добрим сим-боєм темноти і солодкої, релігійної дурійки, що ним церков сповиває і морочить людські уми.

Свобідної волі у людини я не перечу — але, позаяк ся свобідна воля стоїть уязва на на приноні конечности, єї значіна в людськїм житю є так малим, що деякі не без підстави перечать єї істновану.

Пролетарі повинні бути соціалістами вже хочби й тому, що їм неможливо стати капіталістами — а чимось бути мусять, если хочуть вжити ся людьми.

Соціалізм за п'ятдесят років зробив більше добра для пролетарів, чим християнство в протягу двох тисяч літ.

Деякі люди без війни не можуть обійти ся: як не боронять свого, то нападають на чуже — а все, щоб воювати.

Слово „капіталізм“ є зло-жене зі слів „роби“ і „гроші“. Бач, пролетар робить гроші для капіталіста, тому й названо такий лад капіталізму. хоч може й не зовсім після філософічних правил.

Всі люди родять ся і живуть на землі, тому і мають всі рівне право на єї посідане і на заспокоєване житєвих потреб єї плодами. Со-

лицю і вікна.

В десятих роках ми поховали семеро дітей, — можливо тому, що ми прокурмлювались головною капкою і слизками.

Згаду про єї малі річї лише тому, щоб показати, як нам щастило ся прибудовану хату.

То саме пальто я носив п'ятьнайцять років і після сього був у можности побудувати фронтовий ганок, що його бачите на право від фронтових дверей.

А теперечки, у вісімдесять п'ятім році життя, моя жінка і я єсьмо майже певні що після якого десятка літ ми назвемо власною малу, вигідну хатину, та проживемо, кілька тяжких вітшачис нею.

Г. М. Перлі,

3 „Life“ переклад Д. Б. Нью-Йорк, Н. Й.

Розвій соціалізму в Італії.

Ніяка політична партія в світі не розвиваєсь і не зростає так, як партія соціалістична. Коли перед десятьма літ можна було почути щось про соціалізм в одній-двох державах, — то нині про рух соціалістичний ми чуємо вже в кожній державі, в кожнім найменшій краю, чуємо навіть про розвій та зріст його в краях, котрі ми привикли називати дикими.

В останніх роках найбільший зріст соціалізму в європейських краях дасть ся запримітити в Італії. Там з кожними виборами соціалістична партія здобуває по-важне число соціалістичних послів. Кожних мійських виборів, соціалістична партія дістає в свої руки все нові і нові міста. Під сьо хвилю чотири більші міста Італії, се є: Мілан, Болонія, Верона і Нева, є цілковито соціалістичні. В сих містах уряд спочиває в руках соціалістів. Тай самий Рим зачервонів ся дуже.

Коли взяти під увагу, що Мілан числить 700,000 меш-

кандців, Болонія 185,000, Верона 110,000 а Нева 70,000, то легко нам зрозуміти яку велику силу мають вже наші товариші італійські соціалісти. Рівнож мусимо зрозуміти і те, що колаби не той величезний зріст італійського соціалістичного руху, то Італія давно вже була б кинулася в вир теперішньої все-європейської рівні. Тільки завдяки сильному і енергичному протестови наших італійських товаришів, італійське правительство було примушене заявити Італії неутраляною в теперішній війні. Воно примушене було вжити руки від сєї війни, коли провідники соціалістичної партії заявив: „Коли Італія вмішаєсь в сьо війну і стане по одній чи другій стороні, то хай сейчас сподієсь цілковитого перевороту, який в себе дома“. І зрозуміла кліка Італії зрозуміла що означають слова соціалістичного провідника — заперестала ширити між темним народом сєї воєвничі пляни.

До відділів У. С. Д. П. на Заході.

Екзекутивний Комітет, дістав багато листів від товаришів з західних відділів в справі зорганізованя „Західного Агітаційного Округа“.

Бачучи конечну потребу такої організації на далекім Заході і вірючи, що тамешні відділи лише зорганізувавшись в окружний комітет, зможуть краще розвиватись, тому Екз. Ком. щоби задовольнити бажаня західних товаришів і бажаня партії уповноважив партійного організатора тов. Ткачука, обіхати наші відділи в Альберті і Брітіш Колумбі в справі основаня Агітаційного Округа. Ми оголошуємо всім ч. „Р.Н.“ адреси всіх відділів на те, щоб можна всім відділам порозуміватись між собою.

Найкраще зробилиб західні товариші тоді, колиби скликали чим скорше свій окружний з'їзд (конвенцію) і там вибрали заряд „окружного комітету“ і порозумілись як повести ліпшим ходом партійну роботу.

Добре буде, коли всі відділи порозуміють ся з тов. Ткачуком, тому що він обізавь тепер цілий захід, і зможе передати думки відділів один другому, можна буде лекше порозумітись в назначеню дня і місця на окружний з'їзд. Подаючи сємо відомости західним товаришам, просимо їх

уважно прочитати на 18-ій сторінці нашої конституції, пятий розділ організаційного статуту під заголовком „Агітаційні Округи“, щоб кождий член досконало зрозумів справу. Тов. Ткачук виїхав з Едмонтона 26 вересня в напрямі Крос-Нест.

Він відбуде свої мітинги в Келгари, Кенмор, Летбридж, Велю, Гілкрест, Колман, Корбі, Мішел і Феррі.

Обідка т. Ткачука повинна скінчатись зїздом західних відділів, на котрім і може бути зорганізований „Західний Округ“ і широке піднесенє партійної роботи в Альберті і Брітіш Колумбі. Екз. Ком. звиває західні відділи найуважніше віднести до справи з „Західним Округом“ та щоб поперти тов. Ткачука морально і матеріально в його роботі над збудованем партії. Треба зазначити, що тов. Ткачук уже четвертий місяць віддає себе для піднесеня нашої партії і над осявідомленем робітників на Заході.

Тому товариші повинні брати примір з тов. Ткачука, його самопосявяти і цїлювати до робітничої справи. Хай росте У. С. Д. П.!

Хай живе соціалізм!
М. сремійчук
секретар У. С. Д. П.

ПОШУКУЮ.

свого товариша Антона Маргіншину, котрий перебував у Golden, B. C. Хто би о ним знав аби він сам, хай донесе на адресу:
Mike Chobotar
Box 3658
Winnipeg, Man.

ОГОЛОШЕННЯ:

МАЮ НА ПРОДАЖ ЛЬОТ в Трансконі, другий блок від Мейн Стріту (26 Block, 20 Lot) на полудне. Ціна уміркована. Зголошуватись до:

Tytus Skirzyk
P. O. Ladywood, Man.